

אדום קרוב

פרג

אדם קרוב, כמו הגבול קרוב, בקלות אפשר לירות עליו, אבל מחזיק מעמד, עם עליו, שלא כמונו, יוצאים מן הבית, כמו עליו הלכנו, כמה אפשר שנחזיק מעמד. אדם קרוב, כמו דם שפוף קרוב, אפשר יצלמו אותו, כלם ירצו אותו, הגשם יגיע אבל בשבילנו זה אבוד. אדם בלתי נראה, פורח כי אין כאן איש בינתיים ועוד אין אכזריות, כמה שאפשר להחזיק מעמד עד שידרכו כאן החם, רגלי האנשים, האדישות. אדם חם, עוד מעט ויתפורר, קצה מהבהב מתוך תמונה על מסך, פרג עפר, פרג אדמה, פרג פורח נגד פנינו. אדם שנהיה תמיד פורחים, פרג אין, פרג אין איש שיהרג. אדם הממשות, קים לא כל כך כשלעצמו, אלא יותר בשבילנו. פרח מן ההכרח, פרח מרדים וממכר, פרג של אחרי המות תוך כדי הקרב את הרעד, העקשות, הנבואה. הפרח הזה קים רק בתמונות, כמו אלהים, ואתה אומר אלהים אינו קים, ובכל זאת המלחמה קימת.

לא להיות פה

עד יעבר זעם, עד יעבר עם, אנחנו שם. ביבשה ולא בתוך הים. לא בארץ, בעולם. נבהלנו ונבלענו ונשלחנו ונרדפנו. זאת העיר במקרה, זה שם במקרה, אנחנו שם בערב, שם צהרים ובקר, אל תפחד, מרים, אנחנו בורחים למקלט הקרוב אם לא נמלטו לשם כבר כלם. יחידים היינו רוצים הביתה לו רק היינו יודעים לאן. אנחנו שם בזה הבית, אנחנו משחקים עם החתולה וכותבים.

אֲנַחְנוּ כּוֹתְבִים כְּשֶׁמַּחֲשִׁיךְ בַּבַּיִת, בַּחוּץ הָאוֹיֵר קוֹפֵא.
 אֲשֶׁה גְלִילִית יִלְדָה אֶת אֱלֹהִים וּמִצָּאָה חֵן לִפְנֵי הָעִיר.
 פָּנִים יָפוֹת עַל קִיר וְנוֹרוֹת מְבַהֲקוֹת וְחַג מְנַגֵּן,
 מֵאִיפֹה אַתֶּם? אֲנַחְנוּ זָרִים. מֶה שְׁעוֹשָׂה חֶרֶף בָּעִיר
 עִשּׂוֹ מַלְּיָם שֶׁל אֱלֹהִים בְּאוֹיֵר. קִשָּׁה לַגֶּשֶׁת, קִשָּׁה לַדְּבַר,
 עַם צָלָם, עַם הִסְטוֹרִיָה, עַם מֶה שֶׁהִבְנוּ מֵאַחֵר יוֹתֵר.
 תִּהְלֶה לְמִזְמוֹת, תִּהְלֶה לִירָאִים, תִּהְלֶה בְּרֵה מְזוֹר.
 סָבִיב רֹאשָׁה שֶׁל הָאֲשֶׁה עֲנוּד כְּתֵר כּוֹכָבִים זֹהָבִי.
 מִי שְׁעוֹשָׂה אֶת רִצּוֹן אֱלֹהִים הוּא אֶהוּבִי וְאֶהוּבִי וְאֶהוּבִי.
 לֹא כְּדִי לְלַמֵּד אוֹתֵנוּ שֶׁהֵינּוּ צוֹדִקִּים, מְלַחֲמָה, כִּי הֵינּוּ
 אַחֲרָאִים לָמָּה שֶׁרָאִינוּ גַם אִם לֹא עֲשִׂינוּ דְּבַר.

לכרוע

בְּזוֹרוֹעוֹת צוֹנְחוֹת אֲנִי נִתְלִית עֲלֶיךָ בְּנִשְׁימַת חֲלוֹם, מְחַלֶּצַת
 מִמָּוֶה צָלִיל עָמוּם שִׁישְׁכַח בְּצִהָרִים. גַּם אֲנִי נִכְנַעַת בְּפָנֶי הַתְקוּהָ,
 קְלוּשָׁה כְּמוֹ כֶּנֶף מְלֹאָה, נִדְפַת כְּמוֹ רִצּוֹן. יֵשׁ בְּכַחַן שֶׁל מַלְּיָם
 לְעֶסְקַת חֲלִיפִין פְּשוּטָה: אֵימַת אֶהְבֶּה בְּמָקוֹם אֵימַת הַמְּלַחְמָה.
 אַתָּה לוֹכֵד בִּי כְּמוֹ אֶזוּב. קִדְחַת רָגַשׁ שֶׁמֶעֱבֵר לַמָּדָה הַטּוֹבָה.
 מִי יַחְלֹץ מִן הַזְּמַן, אֲרוּר וּמִשְׁלַח דְּמִיוֹן? גֶּשֶׁם נִדְבָה אֲנִי
 שְׂיֹרֵד עַל שְׂדֵה בּוֹר. חֲזִיוֹן הַבְּהִלָּה סָבִיבִי, רִצָּף מְלִמוּלִים
 בְּקוֹלוֹת שְׂפָלִים. אִם מְקַשְׁיבִים שׁוֹמְעִים רַק מְסַפְּרִים:
 קְבָרִים, אוֹיְבִים, אֵיבָרִים חוֹרִים שֶׁרָקְנוּ מַדָּם. רַעַד חוֹלֶף
 בְּשׁוֹפְתִים וְכָל גּוֹף רָפָה. אֲנִי בְּמִשְׁימַת הַצִּילוֹ, נִתְלִית
 עֲלֶיךָ פַּעַם נּוֹסֶפֶת כְּדִי לִזְכּוֹר אֶת הַחֲלוֹם הַטּוֹב. דִּיוֹקָן הָעֵת:
 עֲנֵן שֶׁמֶת־פֶּשֶׁט לֹאִין גְּבוּלוֹת, צֵל מַעֲמִיק בְּרִקְעַת הַהֲמוֹן,
 רֹאשֵׁיהֶם שֶׁל עוֹד מַעֲט יְמוֹתוֹ. תָּן לִי וְאַסְפֵּר לָךְ: בְּקֹר הַזֶּה,
 שָׁלוֹ כְּמוֹ קֶבֶר, גַּם פָּנֵינוּ מִהִבְהֻבוֹת, שְׁלֵהֲבַת נֵר גּוֹעֵה, רָגַע
 נִגְרָעִים, רָגַע נִגְלִים. נִכְנַעַת בְּלֹא קָרֵב, אֲנִי כּוֹרַעַת לִיד הַמָּטָה
 וּמִחֻכָּה שִׁיתְגַּשֵּׁם.

נַעֲלַמְתֶּם וְנִשְׁאַרְנוּ לְבַדְנוּ. נָכָה עִם שְׁלוֹשׁ רַגְלִים,
הִרְבִּיעִית נִפְלָה כְּמוֹ גּוֹרֵל, קוֹפְצַת יוֹנָה עֲכוּרָה
תַּחַת הַשְּׁלָחַן, עַל הַשְּׁלָחַן, מַעֲבֵר לִפְתָּהּ. מָה
שְׁאַפֵּשֶׁר לַחֲטָף – יַחֲטֵף. פֶּרוּר עוֹגָה, רָסִיס
זְכוּכִית, דָּם מִן הַשִּׁפְכִים. כּוֹנֵה יוֹנָה לַחֲיוֹת.
כּוֹנֵה יוֹנָה כּוֹנֵה אֲמוֹנָה. מִיִּשְׁהוּ אַחֵר הִיא מוֹשִׁיט
אֶת הַיָּד, יוֹנָה אַחֲרֵת הֵיטָה נַעֲמֻדָת עָלֶיהָ, שְׁלָחַן אַחֵר
הִיא נֹצֵב בֵּין קְרוּבִים רַבִּים, לֹא רַק שְׁנֵי אֱלֹהִים. חוֹבָה
לַחַיּוֹת זְהִירִים כָּל כֶּף בְּיָמִים כְּאֵלֶּה. אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים
לֹאֲנָן הִלְכְתֶּם, לְאֲדִישוֹת אֵין גַּם עֵין אַחַת, מְזַנִּיחִים
קְשׁוּחִים, בְּנֵי דוֹר הָאֲסוּרִים, הֵייתֶם הוֹרִים עִם מִשְׁא,
כָּל כּוֹכֵב שְׁלָכֶם הִיא פְּנִטְגָרִם, כָּל יְסוֹד שְׁלָכֶם נַעֲשֶׂה אָדָם.
צֵל שְׁלָכֶם בְּבִקָּר צֶעֶד מֵאֲחוּרֵיכֶם, צֵל שְׁלָכֶם בְּעָרֵב עָלָה
וּפָגַשׁ אֶת הַיְלָדִים. נִתַּתֶּם לָנוּ הַדָּס, יְקִינְתוֹן, תְּהוֹם רַבָּה. בְּכַח
אֲנַחְנוּ זוֹרְחִים כְּדִי שְׁלֹא יִהְיֶה צֵל. בְּכַח אֲנַחְנוּ בּוֹרְחִים
כְּדִי שְׁלֹא יִהְיֶה רוֹדֵף. עַל כֶּסֶּא שֶׁל אֲבֵן דְּמוֹת בְּכִסּוֹת עֵינַיִם
מְצַלִּיבָה יָדַיִם, כָּל יָד אוֹחֶזֶת חָרֵב, הַצֵּלֵב הַחֵד, הַצֵּלֵב מְרַפֵּק,
הַצֵּלֵב הַדֶּרֶךְ, עֲבוּדַת הַפֶּרֶךְ, אוֹתָהּ הַדְּמוּת תְּתֹרֶמֶם, תֵּאֱחֹז
שְׂרָבִיט, תְּנִיף הַיָּד, זְמַן יִסֵּב לְאַחֹר, אוֹלֵי יִתְעַשֶּׂת לָנוּ הָאֱלֹהִים
וְלֹא נֵאבֵד, תִּהְיֶה תִקְנָה, תִּהְיֶה תְּרוּפָה, צוֹ הַתְּקוּפָה, מְלִים אֵיתְנוֹת.
יִתְמָלְאוּ שְׂמִים בְּנוֹצוֹת לְבָנוֹת. מָה הָרַעַשׁ הַזֶּה עֲכָשׁוּ? אֲנַחְנוּ
צוֹעֲקִים. הָאֵם אֲנַחְנוּ זוֹכְרִים? זֶה שׁוֹם דָּבָר.